

METODOLOGIE SNÍMÁNÍ V NÍZKÝCH HLADINÁCH OSVĚTLENÍ

Předložená práce má účtyhodný rozsah i úroveň v prezentaci problematiky.

Očekával bych v úvodu výraznější oddělení pohledů na cíle pojednání. Jedním z cílů autora vizuální složky kinematografického sdělování je účinná evokace prostoru děje filmu za evidentně jiných podmínek, než jsou podmínky běžného dostatečného osvětlení. Tyto situace s hlediska kameramanské praxe doporučuji dělit na situace s účinkem zobrazeneho zdroje, dále situace s patrným účinkem nezobrazeneho zdroje (Georges de la Tour) a dále naproti tomu jasové obrazové struktury evokující temno – avšak vůbec bez identifikovatelného zdroje světla, které takový prostor umožňuje z obrazu vnímat. Právě formulované případy tvoří jednu rozsáhlou skupinu kameramanovy tvorby.

Druhous skupinou tématu práce – podle nadpisu – je potom zápas se skutečným, v prostoru natáčení nedostatkem světla, kdy má být docíleno technicky přijatelného zobrazení metodami fotoelektrických opravných prostředků na místě, či dále ve fázi digitální postprodukce cestami odšumovacích algoritmů. Toilik připomínka úvodem. Text obsahující informace o záznamovém elementu v digitální kaměře i jeho základní odlišnosti od filmové suroviny i od lidského zrakového aparátu (fungování Weber-Fechnerova zákona) je dostatečně vyčerpávající a správný.

Dáblem popisované problematiky – totiž metodologie – je jev ŠUMU. Pohled na jeho vtvárou existenci nemusí být zcela totožný ze strany technika a ze strany autora obrazu. Lze totiž připustit speciální temné obrazové struktury v nichž šum zastává funkci absence jasového minima totiž dosažitelné černé. Lidský zrakový aparát černou nepostrádá jde-li o simulování tyčinkového – skotopického zrakového vjemu. Než minimální jasovou strukturu pohltí totální tma a není-li přítomno jasové maximum jako bílá - vjem černé většinou nepostrádáme. Při užití filmové suroviny jsme si zvykli funkčně využívat patu charakterist. Krivky. Při užití digitální kamery vědecké příměre řetězec jejího vnitřního pripůsobování nám známe krivce. Toilik moje poznámka k odděmonizování šumu. Ovšem technolog stejne jako akustik jsou povolani k boji s šumem nevtaným.

Stalo se již tradiční zkušenosť, že četba technického textu je zatížena jazykovými chybami. Str. 8. „naturalistický“ nízká hladina. Str. 12 odstavec nad grafem uvádí: „Spektrální složení světla závisí na produkci melatonin“ - snad tedy VJEM spekt. složení. Na str.18 se mluví o spektrech základních barev, či spektru základní barvy. Na str. 19 je při uvádění principu funkce snímače CCD uváděna pomoc „hodinového“ signálu. Zavadějící. Str. 31 –Chlazení senzoru – důsledek se přece liší od příčiny! Str. 40 uvádí na konci vznak „artefaktů“ a rozostřených oblastí. Slovo „artefakt“ připomíná souvislost s uměním. Snad by se našel jiný výraz. Také „fyziognomie“ znamená podobu či výraz, ne fungování.

Záver smrtuje se šumem a kladně hodnotí ALEXU XT. Znám ji s CODEXEM a chválím oboji. Myslím, že práce je hodna přijetí pro stupeň bakalář a pripojuji své hodnotení: **B**